

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2005. gada 13. decembrī — Gesner pret OHMI

(Lieta F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Charlotte Gesner (Kildedālsveja, Dānija) (Pārstāvji — J. Vazquez Vazquez un C. Amo Quiñones, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs

Prasītājas prasījumi:

— Atzīt par spēkā neesošu Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) 2005. gada 2. septembra lēmumu, ciktāl ar to noraida prasītājas 2005. gada 10. maija sūdzību par ITSB 2005. gada 21. aprīļa lēmumu, ar kuru atsaka invaliditātes komitejas izveidošanu;

— piespriest ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas līdz 2005. gada 15. aprīlim bija ITSB pagaidu darbiniece, kopš 2003. gada cieš no diska trūces un dažādām mugurkaula patoloģijām. Lai arī viņa tika operēta un izgāja dažāda veida medicīniskas un psihoterapeitiskas ārstēšanas kursus, viņas stiprās muguras sāpes neizzuda, un tas, ka viņai ilgstoši bija jāatrodas sēdus stāvoklī, viņas stāvokli pasliktināja, kā rezultātā viņa vairākus mēnešus bez pārtraukuma atradās slimības atvaļinājumā.

2005. gada 11. martā prasītāja lūdza ITSB izveidot invaliditātes komiteju, lai tā varētu noteikt prasītājas nespēju pildīt viņas pienākumus Birojā un viņai piešķirtu invaliditātes pabalstu.

ITSB viņai šādu iespēju atteica divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Civildienesta noteikumu 59. pants jāinterpretē tādējādi, ka lēmums sasaukt invaliditātes komiteju ir iecelēj institūcijas kompetencē. Turklāt, tā kā prasītāja pēdējo trīs gadu laikā bija atradusies slimības atvaļinājumā tikai 294 dienas, attiecībā uz viņu nav izpildīts Civildienesta noteikumu 59. panta 4. punktā prasītais termiņš.

Savā prasībā prasītāja min četrus galvenos pamatus. Ar pirmo no tiem viņa uzskata, ka iecelēj institūcija nevar piesavināties ekskluzīvas tiesības sasaukt invaliditātes komiteju. Pretējā gadī-

jumā iecelēj institūcija iepriekš, subjektīvi un patvaļīgi noteiktu, vai darbinieks vai ierēdnis ir pietiekami slims, lai tiktu aicināts uz komiteju.

Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ir kļūdainš. Civildienesta noteikumu 59. panta 4. punktā paredzēto termiņu piemērošana kavē to ierēdņu un darbinieku pieeju invaliditātes pabalsta iegūšanai, attiecībā uz kuriem šie termiņi nav izpildīti, bet kuri var būt darba nespējīgi tādu nelaimes gadījumu vai slimību dēļ, kuru sekas izpaužas ātrāk.

Ar savu trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka noteikumi, kas piemērojami invaliditātes komitejas izveidošanai, nav saistāmi ar Civildienesta noteikumu 59. pantu, bet gan ar tiesisko regulējumu, kas reglamentē invaliditātes pensijas iegūšanu, proti, Citu darbinieku nodarbinātības kārtības 31.-33. pants, Civildienesta noteikumu 9. pants un VIII pielikums.

Ar savu pēdējo pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principam. ITSB liedz savam personālam invaliditātes komitejas sasaukšanu, lai gan šī iespēja ir pieejama pārējam Kopienas personālam. Turklāt ITSB darbiniekiem, kuru darba līgumu termiņš ir īsāks nekā trīs gadi, būtu grūtības saņemt invaliditātes pabalstu, jo, pat ja viņi būtu ļoti slimi, attiecībā uz viņiem nekad nebūtu sasniegts Civildienesta noteikumu 59. panta 4. punktā noteiktais termiņš.

—————

Prasība, kas celta 2006. gada 13. janvārī — Scafarto pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta F-6/06)

(2006/C 96/54)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nicola Scafarto, Luksemburga (Luksemburga), (pārstāvji — A. D'Antuono un G. Somma, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija